

Karunun akibeti

إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَغَى عَلَيْهِمْ ۖ وَآتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ أُولِي الْقُوَّةِ ۚ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ ۚ

Kārûn, Mûsâ'nın kavmindendi. Fakat Firavun'la işbirliği yaparak onlara zâlimce davranıyordu. Biz ona öyle hazineler vermiştik ki, sadece anahtarlarını taşımak bile güçlü kuvvetli bir cemaate zor geliyordu. Kavmi kendisini şöyle ikaz ediyordu:

“Şımarma! Şüphesiz Allah şımaranları sevmez!”

وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ۚ

“Allah’ın sana verdiği serveti O’nun yolunda harcamak suretiyle âhiretini kazanmaya çalış. Dünyadan da nasibini unutma. Allah sana nasıl ihsânda bulunduyorsa, sen de başkalarına öylece ihsânda bulun. Ülkede bozgunculuk çıkarmaya kalkışma. Çünkü Allah bozguncuları sevmez!”

قَالَ إِنَّمَا أُوِّتِيَتهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدَ ۚي ۚ أَوَلَمْ يَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ ۚ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا ۚ وَلَا يُسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ ۚ

Kārûn: “Niye ki? Bu servet bana verilmişse, öyle iş olsun diye değil, ancak sahip olduğum bir bilgi sayesinde verilmiştir” diye karşılık verdi. Peki, bilmiyor muydu ki Allah, kendinden önceki nesiller içinde ondan çok daha güçlü ve çok daha büyük servet

sahibi nice kimseleri helâk etmiştir? Böyle inkârcı suçlulara, helâk edilmeden önce kendini savunma hak ve imkânı da tanınmaz.

فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ ۚ فَذِي زَيْنَتِهِ ۚ قَالَ الَّذِينَ يَرُونَهُ يُدُونُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
يَا لَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ ۖ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ

Derken bir gün Kârûn göz kamaştırıcı bir ihtişam ve debdebe içinde halkının karşısına çıktı. Dünya hayatına düşkün olanlar: “Keşke Kârûn’a verilen şu servetin bir benzeri de bizim olsaydı. Gerçekten o büyük bir pay sahibi!” dediler.

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَنْ آمَنَ وَعَمِلَ
صَالِحًا ۚ وَلَا يُلْقِيهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ

Kendilerine gerçeğin ilmi verilmiş olanlar ise o şaşkınlara: “Yazıklar olsun size! İman edip sâlih ameller işleyenler için, Allah’ın âhirette vereceği mükâfat daha hayırlıdır. Buna da ancak hakkıyla sabredenler kavuşacaktır” dediler.

فَخَسَفْنَا بِهِ ۚ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ
اللَّهِ ۚ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنتَصِرِينَ

Sonunda biz Kârûn’u da, evini barkını da yerin dibine geçiriverdik. Öyle ki, artık Allah’a karşı ona yardım edebilecek hiçbir grup yoktu; pek tabîî, kendi kendine yardım edecek durumda da değildi.

وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيَكَانَ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۚ وَيَقْدِرُ ۚ لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بَنَانَا ۚ
وَيَكَانَهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ۚ

Daha dün onun yerinde olmayı düşleyenler bu sabah şöyle diyorlardı: “Hayret! Demek Allah imtihan için kullarından dilediğine rızkı bol veriyor, dilediğine az veriyor. Eğer Allah bize lutufta bulunmasaydı, bizi de yerin dibine geçiriverirdi. Vay be; demek

kâfirler asla iflâh olmazmış!..”

تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعُلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا
فَسَادًا ۖ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ

İşte şu âhiret yurdunu biz, yeryüzünde büyüklük taslamayan ve bozgunculuk peşinde olmayanlara nasip edeceğiz. Dünya ve âhirette hayırlı âkıbet, kalpleri Allah’a saygıyla dopdolu olup O’na karşı gelmekten sakınanlar içindir.

Kasas / 76 -83 Ayet